

[Undervisningsministeren.]

rienborgmøder med repræsentanter for industrien, forskningen og fagbevægelsen og har senest været berørt ved et møde på Christiansborg den 18. februar d. å. på initiativ af folketingets udvalg angående videnskabelig forskning. Regeringen har herefter nedsat et ministerudvalg med undervisningsministeren som formand, der bl. a. på baggrund af det konkrete udspil vedrørende forskningspolitikken, som Forskningens Fællesudvalg har stillet i snarlig udsigt, skal bidrage til grundlaget for regeringens generelle planlægningsovervejelser.

Ud over den nævnte betænkning fra Ingeniørforeningen foreligger der i dag to vigtige bidrag, der berører problemkredsen omkring den videnskabelige forskning, nemlig betænkningen „Industriell Innovation i Danmark“ (innovationsbetænkningen), der er afgivet af det af Akademiet for de tekniske Videnskaber i samråd med Forskningens Fællesudvalg nedsatte erhvervs- og forskningsstrukturudvalg i maj 1969, samt den i Forskningens Fællesudvalgs årsberetning for 1968-69 optrykte redegørelse „Forskningsspolitiske Overvejelser“, der er afgivet særskilt til regeringen, og som kun indirekte har relation til forskningens betydning for den industrielle vækst.

Innovationsbetænkningen beskæftiger sig med en række af de problemer, der er en følge af den internationale konkurrence om de industrielle markeder, specielt de senere års hastigere produktfornyelse (innovation). På baggrund af de krav til fornyelse, der dominerer de senere års industrielle ekspansion, påpeges nødvendigheden af stadig nye tilpasninger i samfundet, ikke mindst i forholdet mellem statsmagten og erhvervsvirksomhederne, og der stilles en række konkrete forslag til styrkelse af dansk industris konkurrencemæssige stilling. Blandt disse forslag må nævnes ændring af virkefeltet for Statens Lånefond for Erhvervsforskning, der som nævnt nu er gennemført pr. 1. april d. å.

I innovationsbetænkningen fastslås endvidere, at det forsknings- og udviklingsarbejde, som er nødvendigt i forbindelse med industriel innovation, ikke i alle tilfælde kan foretages af virksomhederne selv, men må ske på offentlige og private laboratorier og institutter. Uden for den offentlige sektor,

der f. eks. rummer Atomenergikommissionens forsøgsstation Risø, findes bl. a. de teknologiske institutter og institutterne under Akademiet for de tekniske Videnskaber. Sidstnævnte havde i 1967 en samlet omsætning på ca. 35 mill. kr.

Behovet for forsknings- og udviklingsarbejde uden for de enkelte virksomheder vil uden tvivl stige betydeligt i de kommende år, og det er derfor nødvendigt, at der står faciliteter til rådighed herfor.

Ønsket om at rekvirere forskning uden for selve virksomheden vil oftest være økonomisk begrundet. Opgaven, der skal løses, kan være af en sådan art, at det udbytte, der kan forventes, når den er løst, ikke står mål med de udgifter, der ville være forbundet med løsningen af opgaven inden for virksomheden, og som ville indebære anskaffelse af kostbart udstyr, som måtte afskrives efter løsning af opgaven.

Også for den offentlige del af den teknisk-videnskabelige forskning må økonomiske hensyn spille en væsentlig rolle. Det kostbare udstyr må kunne udnyttes optimalt, og det er regeringens opfattelse, at dette vil kunne ske ved at koncentrere forskningsfaciliteterne på et til formålet afgrænset areal, hvor der skabes et egentligt forskningsmiljø med mulighed for samarbejde mellem vidt forskellige grene af forskningen. Lovforslaget om forskningscentret i Hørsholm tilgodeser disse ønsker og vil være en nydannelse i forhold til tidligere gennemførte foranstaltninger til støtte for forskningen, hvis øjemed i højere grad har været en fordeling af bevillingsrammer til forskningsformål. Der vil være forbundet såvel anlægs- som driftsudgifter med forslaget gennemførelse. Det er ikke muligt i dag at afgive noget overslag over, i hvilken takt forskningsinstitutterne indstiller sig på en udflytning til Hørsholm og dermed over udgifternes størrelse og fordeling mellem statskassen og private midler i de kommende år. De samlede udgifter for den af forslaget omfattede periode indtil 1978 er imidlertid anslået til ca. 220 mill. kr. på grundlag af byggeindeks for april 1970 og vil dække 1. etape af udbygningen med 120.000 m².

Det samlede beløbs fordeling på de enkelte finansår kan vanskeligt forudsiges, hvilket især skyldes, at man ikke ved, i hvilket omfang de samlede udgifter afholdes af